

Efterskrift til ”Græsmarkens Sang”

”Græsmarkens Sang” stod at læse i *Politiken* den 2. august 1912 og indgik 1915 i samlingen *Under Himmelen den Blaa*.

Nexøs kortprosa spænder over mange forskellige genrer: Noveller, fortællinger, erindringer, rejseskildringer, anekdoter, skipperskrøner, causerier, essays, skitser, eventyr, legender, lignelser, allegorier og blandingsformer heraf.

”Græsmarkens Sang” er et sådant blandingsprodukt.

Lyrik: Som ung højskoleelev i 1890’erne skrev Nexø højstemte digte, og han søgte sine litterære forbilleder overalt. Nogle af digtene pegede tilbage på folkevisegenren, andre pegede ved deres tungsindighed og højliterære sprogføring hen på impressionismens stemningsbeskrivende frie vers (J.P.Jacobsen) og på det nyeste i tiden, den tidlige symbolisme (Johannes Jørgensen, Sophus Michaëlis). Men kun enkelte af disse lyriske forsøg blev trykt, nogle med over 30 års forsinkelse i *Digte* (1926).

I dag huskes Nexø først og fremmest som prosaforfatter. Men er hans digte stort set glemte, så indgår der alligevel i romanerne og fortællingerne naturlyrik – på prosa! – der kan måle sig med Thøger Larsens og Jeppe Aakjærs sange.

”Græsmarkens Sang” er et sådant stykke naturlyrik.

Erindring: Men denne lille fortælling krydser flere genregrænser end dem mellem lyrik og prosa. Den udgør også et stykke barndomserindring fra forfatterens tid som vogterdreng. Hermed viser den hen på samlingen *Barndommens Kyst* fra 1911, skrevet cirka samtidig med ”Græsmarkens Sang” – og naturligvis til *Under aaben Himmel* (1936), andet bind af hans erindringer.

Essay: Endelig causerer Nexø essayistisk over landbrugets omkalfatring siden hans egen tid som vogterdreng, fra kornavl til større husdyrhold der gav flæsk og smør. I årtierne efter cirka 1880 mangedoblede også den danske roeavl, idet udbyttet af roer som kreaturfoder var større end udbyttet fra den hidtidige kornavl.

Naturlyrik, barndomserindring og essayistik blandes frit i denne lille skitse.

Henrik Yde (2020)